

פרשת ויקרא

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב)

מבאר רש"י מדוע נאמר כאן לשון "אדם"? אלא ללמדנו כשם שאדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל!

יש להבין שאל הגאון רבי אברהם שמואל בנימין סופר, בעל ה"כתב סופר" מדוע דווקא בקרבן מזהירה אותנו התורה שלא נביא מן הגזל, האם אין אנו יודעים שמי שמקיים מצווה מדבר גזול הרי זו מצווה הבאה בעבירה?!

אלא תירץ ה"כתב סופר" כאשר האדם חוטא, הקלקול הגדול שנוצר מכך הוא כה גדול עד שלכתחילה היה עליו לקבל עונש מיתה, אולם הקדוש ברוך הוא ברחמיו המרובים הורה שבמקום עונש חמור זה יביא האדם קורבן ויתכפר לו.

אלא שעדיין יש להבין הוסיף ה"כתב סופר" ושאל אם האדם חטא, בהמה במה חטאה...? מה אשם הקורבן שבעליו חטא?

אלא באמת עיקר הכפרה על החטא היא התשובה שהאדם מתחרט על מעשיו הרעים ומקבל על עצמו שלא יחטא שוב, אלא שנקבע גם שיביא קרבן, והדמים המרובים שהאדם צריך להוציא מכיסו לשם קניית הקורבן הם ימנעו בעדו לשוב ולחטוא שנית.

משום כך ברור איפוא שנצרכת כאן אזהרה מיוחדת שאין להביא קרבן מן הגזל, שהרי אין בכך כל תזכורת וסייג שלא לשוב ולחטוא.

מקור: וקראת לשבת עונג